

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **F. Š.**, proti žalované: **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 3. 2012, č.j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 17. 1. 2012 zamítla žalovaná žalobci žádost o zvýšení starobního důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 3 odst. 1 písm. b) nařízení vlády č. 363/2009 Sb., o stanovení důchodového věku a přepočtu starobních důchodů některých horníků, kteří začali vykonávat své zaměstnání před rokem 1993, ve znění pozdějších předpisů, neboť před dnem 1. 1. 2009 neodpracoval v zaměstnání v hornictví celkem alespoň 3 300 směn.

Proti rozhodnutí podal žalobce námitky ze dne 30. 1. 2012, které byly doručeny žalované dne 31. 1. 2012.

Rozhodnutím žalované ze dne 21. 3. 2012, č.j. byly námitky zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2012 bylo potvrzeno.

Včas podanou žalobou ze dne 14. 5. 2012 doručenou Krajskému soudu v Brně dne 18. 5. 2012 směřující proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 3. 2012 navrhl žalobce zrušení obou rozhodnutí správního orgánu. Uvedl, že v době ode dne 1. 12. 1978 do dne 18. 5. 1994 pracoval u zaměstnavatele Jihomoravské lignitové doly, s.p., Důl 1. Máj Dubňany, převážnou dobu jako horník v hlubinném dole. Ztotožnil se se závěrem žalované, že před dnem 1. 1. 1993 odpracoval v zaměstnání v hornictví IAA pracovní kategorie celkem 5098 kalendářních dní, což při přepočtu koeficientem 0,6 činí 3059 odpracovaných směn v zaměstnání v hornictví IAA kategorie. Nesouhlasil s tvrzením žalované, že směny, které odpracoval po dni 1. 1. 1993 nelze hodnotit jako směny odpracované v hornictví v kategorii IAA. Dnem 1. 1. 1993 pokračoval v práci podle pracovní smlouvy, vykonával práci horníka v hlubinném dole, zařazeno před tímto datem do IAA pracovní kategorie, tuto práci vykonával až do skončení pracovního poměru dne 18. 5. 1994. V roce 1994 se realizoval útlum nařízení vládou, kdy končila těžba lignitu a probíhala postupná likvidace dolu. Likvidační práce prováděla v souladu s vládou schváleným útlumovým programem firma Licol, s.r.o., Důl 1. Máj Dubňany, a to horníky – zaměstnanci Jihomoravských lignitových dolů, s.p., kteří pro tyto práce byly zapůjčeni. I v rámci likvidace hlubinného dolu prováděli práce horníka, zařazené v bývalé pracovní kategorii IAA. Toto se plně týkalo i jeho osoby. Každou odpracovanou směnu vykonával v rámci pracovní smlouvy, tedy jako horník v podzemí hlubinného dolu, zařazenou v bývalé IAA pracovní kategorii. Dodal dále, že ani evidence u společnosti Licol, s.r.o. není úplná, neboť část dokumentace byla zničena při povodních v roce 2002 a potvrzení o odpracovaných 300,5 směnách v zaměstnání v hornictví IAA pracovní kategorie bylo vydáno ze zachované dokumentace.

Uvedl dále, že po schválení nařízení vlády č. 363/2009 Sb., požádal právního nástupce Jihomoravských lignitových dolů, s.p., DIAMO, s.p., o potvrzení odpracovaných směn v zaměstnání hornictví IAA pracovní kategorie. Byl informován v roce 2010, že po celý kalendářní rok 1993 nebyla příslušnými zaměstnanci jeho zaměstnavatele Jihomoravské lignitové doly, s.p., vedena evidence fárání a vykonání důlní směny, čímž byla porušena povinnost ust. § 13 odst. 2 zákona č. 98/1987 Sb. K průkaznosti roku 1993, kdy vykonával zaměstnání v hornictví IAA pracovní kategorie předložil „oznámení o přiznání ZPH – útlumového“ ze dne 31. 5. 1994, vydané zaměstnavatelem Jihomoravské lignitové doly Hodonín, s.p., potvrzující, že mu byl přiznán zvláštní příspěvek – útlumový dle zákona č. 98/1987 Sb. v platném znění. Z potvrzení vyplývá, že odpracoval více než 15 let zaměstnání v hornictví IAA pracovní kategorie a toto zaměstnání ukončil dne 18. 5. 1994 z důvodu provádění útlumového programu. Dále předložil čestné prohlášení dvou svědků potvrzujících, že v letech 1993 až 1994 vykonával výhradně práci horníka – dělníka v podzemí hlubinného dolu.

Uznal, že dle § 85 odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb. je dána možnost důkazu čestným prohlášením dvou svědků a žadatele o důchod nebo o úpravu důchodu pouze k prokázání doby pojištění, dovodil však, že v daném případě, kdy nelze počet směn odpracovaných v zaměstnání v hornictví prokázat jiným způsobem, je možné citované ustanovení použít i k prokázání výkonu zaměstnání v určité pracovní kategorii, jestliže se jedná o rovnocennou podmínku pro úpravu důchodu podle § 3 odst. 1 písm. b) nařízení vlády.

V písemném vyjádření žalované ze dne 29. 6. 2012 vyslovila žalovaná nesouhlas s žalobními námitkami žalobce a uvedla v podstatě následující:

Dne 7. 12. 2011 se žalobce dostavil na OSSZ Hodonín s tím, že mu nebyla započtena celá doba pojištění odpracovaná v IAA pracovní kategorii v hornictví, že mu v této kategorii

byla hodnocena doba pouze do 31. 12. 1992. Na podporu svého požadavku předložil čestné prohlášení a prohlášení čtyř svědků, kteří v roce 1993 až 1994 vykonávali práci horníka – dělníka se stálým pracovištěm pod zemí. Žádal zohlednění prohlášené doby, tj. doby po dni 1. 1. 1993 do 15. 5. 1994 a vydání nového rozhodnutí o výši důchodu. Doložil zároveň potvrzení DIAMO, s.p. o počtu odpracovaných směn v roce 1993 až 1994 s tím však, že nebylo potvrzeno, že tyto směny byly odpracovány v podzemí JLD Hodonín. Požadavek žalobce byl vyhodnocen jako žádost o zvýšení starobního důchodu podle nařízení vlády č. 363/2009 Sb. o stanovení důchodového věku a přepočtu starobních důchodů některých horníků, kteří začali vykonávat své zaměstnání před rokem 1993. Dne 14. 12. 2011 požádala žalovaná v souladu s ust. § 4 nařízení vlády č. 363/2009 Sb. zaměstnavatele žalobce DIAMO, s.p. o předložení záznamů potvrzujících počet směn odpracovaných v zaměstnání v hornictví. Bylo sděleno, že zaměstnavatel žalobce nemá k dispozici žádné záznamy o odfáraných směnách bývalých zaměstnanců.

V rámci námitkového řízení šetřila žalovaná u právního nástupce zaměstnavatele státní podnik DIAMO, zda žalobce v době od 1. 1. 1993 do 15. 5. 1994 odpracoval směny v hornictví, potvrzena byla pouze skutečnost, že lze doložit pouze celkový počet směn dle mzdových listů (v roce 1993 234 směn a v roce 1994 66,5 směn), nelze však prokázat, že směny byly odpracovány v podzemí hlubinného dolu.

V souladu s ust. § 4 nařízení vlády č. 363/2009 Sb. počet směn odpracovaných v zaměstnání v hornictví je potvrzena na žádost osob na tiskopisu vydaném žalovanou pouze zaměstnavatelům, u nichž byly v období od 1. 1. 1993 do 31. 12. 2008 zaměstnány osoby vykonávající zaměstnání v hornictví, nikoli žalované. Jinými slovy neplnění povinností zaměstnavatele, případně jiné osoby, nelze napravit rozhodnutím žalované. Na základě provedeného šetření bylo zjištěno, že žalobce odpracoval před 1. 1. 2009 v zaměstnání v hornictví pouze 3059 směn, nesplnil tak podmínku pro přepočet starobního důchodu dle § 1 odst. 3 nařízení vlády č. 363/2009 Sb., tj. odpracování alespoň 3300 směn v zaměstnání v hornictví, nezbylo proto žalované než námitky zamítnout a rozhodnutí žalované ze dne 17. 1. 2012 potvrdit. Z výše uvedených důvodů navrhla žalovaná žalobu zamítnout.

V dávkovém spise žalobce je evidovaná jeho žádost o starobní důchod sepsaná dne 30. 10. 2009 s požadavkem přiznání dávky ode dne 30. 12. 2009. Rozhodnutím žalované ze dne 24. 11. 2009, č. 539 917 219 byla zamítnuta žádost žalobce o starobní důchod ke dni dosažení věku 55 let, tj. ke dni 17. 9. 2008 pro nesplnění podmínek ust. § 29 a § 74 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění, neboť IAA pracovní kategorii získal pouze 13 let a 353 dní pojištění. Rozhodnutím ze dne 29. 12. 2009 byl přiznán žalobci ode dne 30. 12. 2009 starobní důchod podle ust. § 31 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění ve výši 11.388,- Kč měsíčně. Rozhodnutím ze dne 7. 6. 2010 byl zvýšen ode dne 30. 12. 2009 starobní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění na částku 11.413,- Kč měsíčně s tím, že dodatečně byl zhodnocen zvláštní příspěvek horníků za roky 1994 a 1995.

Dále ve spise je založeno potvrzení o odpracované době DIAMO, s.p. ze dne 14. 2. 2009 potvrzující, že žalobce v období ode dne 1. 12. 1978 do 30. 5. 1994 pracoval ve státním podniku Jihomoravské lignitové doly na závodě 01 v Dubňanech. Dne 30. 5. 1994 ukončil pracovní poměr dohodou. V IAA kategorii odpracoval 5098 kalendářních dní, tj. 13,97 let. Potvrzením DIAMO, s.p. ze dne 9. 11. 2011 bylo prokázáno, že na mzdových listech má žalobce vykázán v roce 1993 234 odpracovaných směn, v roce 1994 66,5 směn. Nejsou však vedeny žádné záznamy, že tyto směny byly odpracovány v podzemí JLD Hodonín, nejedná se o směny odfárané. Z potvrzení ze dne 20. 12. 2011 téhož zaměstnavatele

opět vyplynulo, že nejsou k dispozici žádné záznamy o odřávaných směnách po dni 31. 12. 1992 bývalých zaměstnanců Jihomoravských lignitových dolů, s.p. Hodonín.

Dne 7. 12. 2011 se dostavil žalobce na OSSZ Hodonín s požadavkem, že mu nebyla započtena celá doba pojištění v IAA kategorii odpracovaná v podzemí. V této kategorii mu byla započtena pouze doba pojištění do 31. 12. 1992. Předložil prohlášení své i prohlášení čtyř svědků, kteří s ním v roce 1993 a 1994 vykonávali práci horníka – dělníka se stálým pracovištěm pod zemí. Požadoval zohlednění prohlášené doby, tj. doby od 1. 1. 1993 do 15. 5. 1994 a vydání nového rozhodnutí o výši důchodu. Žalovaná dne 17. 1. 2012 vydala rozhodnutí, jímž zamítla žádost o zvýšení starobního důchodu žalobci pro nesplnění podmínek ust. § 3 odst. 1 písm. b) nařízení vlády č. 363/2009 Sb., o stanovení důchodového věku a přepočtu starobních důchodů některých horníků, kteří začali vykonávat své zaměstnání před rokem 1993.

Krajský soud v Brně ve věci rozhodl následovně:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Soud rozhodl ve věci bez jednání vzhledem k zákonným podmínkám dle § 51 odst. 1 s.ř.s.

Rozsah přezkumu soudu byl ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalované podle § 75 odst. 2 věta první s.ř.s. zásadně vymezen v žalobě uplatněnými žalobními body.

Z dávkového spisu vyplývá, že žalobci byl přiznán starobní důchod podle ust. § 31 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění ode dne 30. 12. 2009 v částce 11.388,- Kč měsíčně. V důsledku dodatečného zhodnocení zvláštního příspěvku horníkům za roky 1994 a 1995 pak rozhodnutím ze dne 7. 6. 2010 mu byl zvýšen starobní důchod ode dne 30. 12. 2009 na částku 11.413,- Kč měsíčně. Dne 9. 12. 2011 uplatnil žalobce žádost o přepočet starobního důchodu podle nařízení vlády č. 363/2009 Sb.

Ze spisové dokumentace žalobce bylo prokázáno, že v době od 1. 12. 1978 do 18. 5. 1994 byl zaměstnán u organizace Jihomoravské lignitové doly, s.p. Dubňany. Před 1. 1. 1993 vykonával zaměstnání v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech, dle ust. § 1 nařízení vlády č. 363/2009 Sb. mu tak nárok na starobní důchod podle právních předpisů účinných do dne 31. 12. 1992 vznikl ve věku 55 let (odstavec a) citovaného právního ustanovení), pokud před dnem 1. 1. 2009 odpracoval v zaměstnání v hornictví celkem alespoň 3300 směn (odstavec b) citovaného právního ustanovení). Žalobce po dobu 5098 kalendářních dnů tak odpracoval 3059 směn. Dne 7. 12. 2011 namítl při osobní návštěvě OSSZ Hodonín, že mu nebyla započtena celá doba pojištění odpracovaná v IAA pracovní kategorie v hornictví, v této kategorii mu byla hodnocena pouze doba do 31. 12. 1992. Zároveň předložil své prohlášení i prohlášení čtyř svědků prokazujících, že v letech 1993 a 1994 vykonával práci horníka – dělníka se stálým pracovištěm pod zemí. Žalovaná nárok žalobce kvalifikovala jako žádost o zvýšení starobního důchodu podle nařízení vlády č. 363/2009 Sb., o stanovení důchodového věku a přepočtu starobních důchodů některých horníků, kteří začali vykonávat své zaměstnání před rokem 1993. Z tohoto důvodu se obrátila na organizaci DIAMO, s.p. s žádostí o sdělení údajů o počtu směn odpracovaných v hornictví

se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech žalobce ode dne 1. 1. 1993 do 31. 12. 2008 (dle ust. § 4 nařízení vlády č. 363/2009 Sb.), ačkoliv pravomoc zaměstnavatelů, u nichž byly v období od 1. 1. 1993 do 31. 12. 2008 zaměstnány osoby vykonávající zaměstnání v hornictví, potvrzují počet směn odpracovaných v zaměstnání v hornictví na žádost těchto osob, a to na tiskopisu vydaném žalovanou. Dle sdělení organizace DIAMO, s.p. ze dne 20. 12. 2011 nejsou v evidenci k dispozici žádné záznamy, které by prokazovaly, že účastník řízení v období od 1. 1. 1993 pracoval v podzemí. Rovněž tak i potvrzení této organizace ze dne 9. 11. 2011 přiložené k žádosti o přepočtení důchodu, dokládá pouze celkový počet odpracovaných směn uvedených na mzdových listech účastníka řízení (rok 1993 234, rok 1994 66,5 směn), není však prokázáno, že tyto směny byly odpracovány v podzemí Jihomoravských lignitových dolů Hodonín. Byť žalobce doložil čestná prohlášení bývalých spoluzaměstnanců prokazujících, že i po dni 1. 1. 1993 vykonával výhradně práci horníka v podzemí hlubinného dolu, čestná prohlášení lze použít výhradně k prokázání doby pojištění (ust. § 85 odst. 5 zákona č. 582/1991 Sb.), nikoli k prokázání zařazení zaměstnání do pracovní kategorie.

Z provedeného šetření tak bylo prokázáno, že žalobce odpracoval před dnem 1. 1. 2009 v zaměstnání v hornictví 3059 směn, počet směn odpracovaných účastníkem řízení v hornictví se stálým pracovištěm podzemí v hlubinných dolech v období od 1. 1. 1993 nebylo potvrzeno, nelze než uzavřít, že tak nesplnil podmínku pro přepočtení starobního důchodu dle § 1 odst. 3 nařízení vlády č. 363/2009 Sb., tj. odpracování alespoň 3300 směn v zaměstnání v hornictví, dospěl krajský soud k závěru, že nedošlo k právnímu pochybení při posuzování předmětné věci ze strany žalované, a proto dle § 78 odst. 7 s.ř.s. byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

Žalobce ve věci samé nebyl úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 22. října 2012

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová